

[Arne Bjerregaard]

det partipolitiske. Jeg må sige, at på den måde har boligministeren i dag faktisk været med til at smække døre i for muligheder for at fremme en konstruktiv boligpolitik og ændringer i boligpolitikken såvel på kort som på lang sigt.

I al fald må jeg sige, at vi ønsker ikke at være prügelnabe for dette her. Alt det, som folk kan anklage dette ting for ikke at gøre i den øjeblikkelige situation på dette område, det har boligministeren helt og fuldt ansvaret for.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det, jeg var interesseret i, var ikke nogle småfornærmede bemærkninger til boligministeren fra hr. Arne Bjerregaards side. Det, jeg er interesseret i at få at vide, er, om der er sket nogle ændringer i forhold til den situation, der var i slutningen af februar, hvor hr. Arne Bjerregaard brugte to argumenter. For det første sagde han, at man ville undgå huslejeeksplosionen, og derfor ville man gå med til en 2 måneders forlængelse. For det andet sagde han, at den 2 måneders forlængelse skulle bruges til en kulegravning. Huslejeeksplosionen er ikke væk, selv om der er 14 kommuner yderligere, der er gået ind under reguleringsloven. Der er ikke sket nogen kulegravning. Af hvilken årsag vil kristeligt folkeparti så ikke være med til at stemme for en ny forlængelseslov? Hvad er det, der er sket?

Til det formål har jeg selvfølgelig ikke meget brug for, at hr. Arne Bjerregaard bare siger, at boligministeren burde have gjort noget mere, for rent faktisk kunne hr. Arne Bjerregaard handle selv.

Kirsten Jacobsen (FP):

Den kulegravning, som ønskes fra VS' side, behøvede ikke at foregå i boligministeriet. Ethvert fornuftigt tænkende menneske kunne godt give svaret på, hvorfor der er sket denne udvikling fra februar og så til nu. Der er simpelt hen sket noget i de kommuner i landet, som hidtil har været uregulerede, og hvor man har haft de mindste problemer med huslejestigninger. Vi så, da man gennemførte den omkostningsbestemte husleje, at netop de uregulerede kommuner var dem, som klarede problemerne bedst. Men folkettinget har ladet forlyde, at nu kunne selv de kommuner risikere en permanent huslejeregulering, og så sker der nøjagtig det samme,

som hvis man varsler: nu laver vi stop for ejerlejligheder. Selv alle de, som ikke havde tænkt sig at gennemføre huslejestigninger, varsler dem da. Det er helt klart, sådan er mekanismen. Det er folketingets egen skyld, at vi er kommet i den situation, at selv de uregulerede kommuner muligvis her i en overgangsperiode får nogle problemer. Det kunne ethvert folketingsmedlem sige sig selv, hvis vedkommende ved en lille bitte smule om, hvordan mekanismen på boligmarkedet er.

Jeg vil bare sige, at en af de væsentligste årsager til, at man muligvis får problemer i de uregulerede områder nu, er én eneste ting, som også er vedtaget af dette folketing, nemlig at man giver generelle boligtilskud til husejere og til udlejere og ikke til de mennesker, der bor i ejendommene. Hvis man gik tilbage til de tilstande, vi havde i 1966, hvor man havde behovskriterier for, hvad man kunne få i huslejetilskud, ville man have løst de problemer. Man skal tænke på, hvad det er for nogle kommuner, man taler om. Det er sådanne kommuner, hvor husejeren i al almindelighed er vældig gode venner med sine lejere. Det er ikke sådan nogle kommuner som København, hvor man visse steder har sådan nogle, som visse partier her i folkettinget ynder at kalde boligspekulanter. De mennesker er da ikke dummere, end at de udnytter den lovgivning, som folketinget har lavet, og de er meget smarte, de sætter sig simpelt hen ned, lejere og udlejere, og så finder de ud af: hvor mødes de maksimale tilskud, og hvilken leje kan vi opkræve, uden at det koster dig som lejer noget? De eneste, det koster noget, er skatteyderne og alle dem, som egentlig ikke har noget med det at gøre.

Jeg mener, det er et ansvar, som må påhvile dette folketing. Det er den væsentligste årsag. Det behøver man ikke hverken noget ekspertudvalg eller noget andet for at finde ud af. Det er fuldstændig naturlige mekanismer, som vi selv sætter i gang. Det har ingen som helst betydning, om man venter med at ophæve huslejestoppet 1 måned eller 2 eller 5 eller 6. Det forhold ændres først, når vi holder op med at give generelle boligtilskud til dem, der ejer boligerne, og i stedet giver til dem, der bor i dem.

Hermed sluttede forhandlingen.